

Ați primit voi Duhul Sfânt când ați crezut?

DANIEL PURDEL

Redactor

Aceasta este întrebarea pe care apostolul Pavel a adresat-o ucenicilor pe care i-a întâlnit în Efes (Fapte 19.1-2). Răspunsul lor este binecunoscut celor familiarizați cu Sfânta Scriptură: „*Nici n-am auzit măcar că a fost dat un Duh Sfânt!*”.

Dacă Pavel le-a pus această întrebare, probabil că observase din trăirea lor spirituală că le lipsea ceva, o componentă esențială. Acesta, cred, este și motivul pentru care Luca, inspirat de Duhul Sfânt, a menționat acest episod în relatarea sa din Faptele Apostolilor.

Celor 12 bărbați din Efes li se poate scuza necunoașterea – primiseră doar botezul pocăinței, al lui Ioan, dar nu auziseră de Domnul Isus decât atunci, de la Pavel, și ca urmare au fost botezați în numele Domnului Isus, după care, atunci când apostolul și-a pus mâinile peste ei „*Duhul Sfânt S-a coborât și peste ei, și vorbeau în alte limbi și prorociau*” (Fapte 19.6).

Nouă, creștinilor din ziua de azi, nu ni se mai poate acorda aceleași circumstanțe atenuante, pentru că noi avem la dispoziție Sfânta Scriptură, cu toate relatările ei privitoare la revărsarea Duhului Sfânt în ziua Cincizecimii și la toată lucrarea, atât de variată și de importantă, pe care El o face în cei credincioși.

Ucenicii au fost alături de Domnul Isus timp de trei ani și jumătate, perioadă în care au văzut

minunile și vindecările pe care El le-a făcut, auziseră învățăturile Lui și le predicaseră și altora, ba încă, trimiși de Isus, s-au rugat ei înșiși pentru alți oameni ca să fie vindecați și eliberați de demoni și Dumnezeu le ascultase rugăciunea (Luca 10.17). Cu toate acestea ei încă nu erau gata să fie adevărați martori ai lui Isus.

Mai aveau nevoie de ceva pentru aceasta, și anume de **puterea** pe care au primit-o atunci când Duhul Sfânt S-a pogorât peste ei în ziua Cincizecimii : „*Ci voi veți primi o putere, când Se va pogori Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului*” (Fapte 1.8).

Această putere l-a făcut pe apostolul Petru (cel care, de frică, se lepădase de Domnul Isus de trei ori, în noaptea în care Acesta fusese prins și condamnat) să se ridice în picioare, împreună cu ceilalți unsprezece ucenici, în mijlocul oamenilor care se aflau în Ierusalim – și care veniseră atrași de vâjâitul asemănător cu al unui vânt puternic, fiind martori la vorbirea în alte limbi a ucenicilor și a celor care erau împreună cu ei –, și să le predice pe Domnul Isus, ca fiind Fiul lui Dumnezeu, care a venit să ridice păcatul lumii – aducându-le aminte de proorocia făcută de Ioel, care spunea că „*În zilele din urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul meu peste orice făptură; feciorii voștri și fetele voastre vor proroci, tinerii*

voștri vor avea vedenii, și bătrânii voștri vor visa visuri.” (Ioel 2.28; Fapte 2.17).

Această putere este gata să fie dată, și astăzi, tuturor celor ce o cer. Dovadă suntem toți aceia care am experimentat botezul și umplerea cu Duhul Sfânt. Tot Petru le transmitea celor din Ierusalim un mesaj care transcende veacurile și ne întărește și nouă adevărul „*Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeuul nostru.*” (Fapte 2.39).

Veștile despre trezirile spirituale care au loc în țară și în diferite părți ale lumii între credincioșii pentecostali români și nu numai, ca și cele despre botezurile și despre umplerile cu Duhul Sfânt nu ne mai miră, dar parcă sunt din ce în ce mai rare.

Și vina nu este a Duhului, care este gata să ne dea puterea de care avem nevoie ca să fim martori ai lui Isus, ci a celor care nesocotesc importanța botezului și a umplerii cu Duhul Sfânt.

Mântuirea este prin har, prin credință (Efeseni 2.8), dar pentru a putea fi un adevărat martor al lui Hristos trebuie să beneficiem de puterea dată de prezența Duhului Sfânt.

Să Îl cerem cu credință și „*...Tatăl ... cel din ceruri va da Duhul Sfânt celor ce-L cer!*” (Luca 11.13).